U S N E S E N Í

Zvláštní senát zřízený podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, složený z předsedy JUDr. Michala Mazance a soudců JUDr. Romana Fialy, Mgr. Ing. Radovana Havelce, Mgr. Víta Bičáka, JUDr. Pavla Simona a JUDr. Marie Žiškové, rozhodl o návrhu **Ing. R. F.,** a **T. F.,** na rozhodnutí kompetenčního sporu mezi **Obvodním soudem pro Prahu 10** a **Okresním soudem v Kroměříži** a dalších účastníků sporu vedeného u Obvodního soudu pro Prahu 10 pod sp. zn. 50 P 104/2014, o příslušnost soudu v opatrovnickém řízení ve věci péče o nezletilého **T. F.,** syna matky **Ing. R. F.,** a otce **Ing. T. F.**,

takto:

Návrh se odmítá.

Odůvodnění:

Návrhem doručeným dne 7. 6. 2017 zvláštnímu senátu zřízenému podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů (dále jen „zákon č. 131/2002 Sb."), se Ing. R. F. a T. F. (dále jen „navrhovatelé") domáhali, aby zvláštní senát rozhodl spor podle zákona č. 131/2002 Sb., který měl vzniknout mezi Obvodním soudem pro Prahu 10 a Okresním soudem v Kroměříži „o příslušnost soudu v opatrovnickém řízení" ve věci péče o nezletilého.

Z návrhu na zahájení kompetenčního sporu vyplynuly následující skutečnosti:

V podání označeném jako „návrh na zahájení kompetenčního sporu" se navrhovatelé domáhají změny místní příslušnosti soudu. Namítají, že o „námitce systémové podjatosti" Obvodního soudu pro Prahu 10 a kolizního opatrovníka, Městské části Praha 15, nebylo Městským soudem v Praze řádně rozhodnuto, protože příslušnost soudu v opatrovnickém řízení se určuje podle skutečného bydliště nezletilého. Nezletilý T. F. má přitom své bydliště v obvodu Okresního soudu v K. Navrhovatelé tedy navrhují, aby byla příslušnost Obvodního soudu pro Prahu 10 přenesena na Okresní soud v K.

Dále je pak v podání namítána podjatost soudkyně Obvodního soudu pro Prahu 10 JUDr. Evy Zárubové, která měla být mimo soudní řízení seznámena s vyšetřováním Policie ČR ve věci zneužití pravomoci úřední osoby zahájeném na základě oznámení navrhovatelky ze dne 21. 5. 2017. Soudkyně JUDr. Eva Zárubová se měla dozvědět o tom, že se nachází v postavení podezřelé proti poškozenému nezletilému T. F. a že matka nezletilého Ing. R. F. je vůči ní v postavení oznamovatele a svědka. Se zřetelem k tomu, že soudkyně JUDr. Eva Zárubová získala uvedené informace mimo opatrovnické řízení, navrhovatelé podle § 14 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, namítají vyloučení

soudkyně JUDr. Evy Zárubové z projednávání a rozhodování ve všech řízeních ve věci nezletilého T. F., neboť lze pochybovat o její nestrannosti.

Zvláštní senát se nejprve zabýval podmínkami, za nichž může věc projednat a rozhodnout o ní.

Vznikne-li kladný nebo záporný kompetenční spor o pravomoc nebo věcnou příslušnost k vydání rozhodnutí, rozhodne zvláštní senát o tom, kdo je příslušný vydat rozhodnutí uvedené v návrhu na zahájení řízení. Kladným kompetenčním sporem je podle § 1 odst. 2 zákona č. 131/2002 Sb. spor, v němž si jedna strana osobuje pravomoc vydat rozhodnutí v totožné věci individuálně určených účastníků, o níž bylo druhou stranou vydáno pravomocné rozhodnutí. Záporný kompetenční spor dle téhož ustanovení nastává tehdy, jestliže v totožné věci individuálně určených účastníků strany popírají svou pravomoc vydat rozhodnutí.

Stranami kompetenčního sporu jsou dle § 1 odst. 1 zákona č. 131/2002 Sb. buď soudy a orgány moci výkonné, územní, zájmové nebo profesní samosprávy, nebo soudy v občanském soudním řízení a soudy ve správním soudnictví.

Existence záporného kompetenčního sporu či kladného kompetenčního sporu je podmínkou pro to, aby zvláštní senát mohl rozhodnout o tom, kdo je příslušný vydat rozhodnutí uvedené v návrhu na zahájení řízení.

Protože zvláštní senát rozhoduje o kompetenčním sporu podle skutkového a právního stavu existujícího ke dni, kdy o věci rozhoduje (srov. usnesení zvláštního senátu ze dne 24. 11. 2004, čj. Konf 3/2003-18, publikované pod č. 485/2005 ve Sbírce rozhodnutí Nejvyššího správního soudu), je podstatné nejen to, že kompetenční spor vznikl, ale také to, že trvá ke dni rozhodnutí o něm zvláštním senátem.

Podmínka vzniku kompetenčního sporu však v daném případě nebyla splněna ani v době podání návrhu a není splněna ani nyní v době rozhodování zvláštního senátu. Navrhovatelé ve svém „návrhu na zahájení řízení o kompetenčním sporu“ zřejmě usuzují na existenci kompetenčního sporu mezi Obvodním soudem pro Prahu 10 a Okresním soudem v K. Z obsahu podání však vyplynulo, že nejde o návrh na zahájení řízení o kompetenčním sporu, ale o námitku podjatosti a návrh na přenesení místní příslušnosti, respektive návrh na delegaci vhodnou.

Z uvedených skutečností ani neplyne, že by soudy popřely svou pravomoc ve věci rozhodnout. Zvláštní senát nemá pravomoc rozhodovat o sporech mezi jednotlivými soudy v civilním řízení a není ani jakkoli oprávněn přezkoumávat rozhodnutí jim nadřízených soudů o podjatosti a přenesení příslušnosti.

V souladu se shora uvedeným je nepochybné, že v souzené věci v době podání návrhu na rozhodnutí kompetenčního sporu ani v době řízení o něm nevznikl kompetenční spor, k jehož řešení by byl povolán zvláštní senát (srov. usnesení zvláštního senátu ze dne 3. 11. 2005, čj. Konf 29/2005-23, nebo usnesení zvláštního senátu ze dne 22. 12. 2016, čj. Konf 34/2015-15). Zvláštní senát proto pro nesplnění podmínek řízení o kompetenčním sporu návrh odmítl, a to za přiměřeného použití § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 4 zákona č. 131/2002 Sb.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 22. února 2018

JUDr. Michal Mazanec
předseda zvláštního senátu